

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№3 (25), травень 2014 року

ПРОФЕСІЙНІ СВЯТА

18 травня – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ МУЗЕЇВ

18 травня посідає особливе місце в житті кожного музею в будь-якому куточку планети. Причиною цьому є професійне свято музейних працівників, що відзначається ще з 1977 року в більше, ніж 150-ти країнах світу. Погодьтеся, що музеї є безцінними джерелами пізнання, які освячують долучення кожної людини до культурно-історичних цінностей і духовних реліквій. І якщо музеї – це осередки надбавь національної історії, то їх працівники – вірні служителі часу, професіонали, які не лише зберігають довірені їм експонати, а й створюють образ певної епохи в кожному

експозиційному залі, допомагають своїм відвідувачам відчутися якусь таємничу і загадкову атмосферу нетлінних духовних скарбниць. І як приємно усвідомлювати, що саме в стінах Харківської державної академії культури й виховуються такі справжні фахівці-музеезнавці.

Зазначимо, що спеціальність «Музейна справа та охорона пам'яток історії та культури» тут було відкрито в 1989 році (до цього аналогічної спеціальності в межах України взагалі не існувало!).

Зважаючи на те, що останнім часом у нашій країні стрімко розвивається музейна мережа, випус-

кники музеезнавчого відділення Академії культури успішно реалізують себе на професійній ниві. Так, чимало з них плідно працюють у вищих та середніх навчальних закладах як викладачі історії; у музеях Харкова, Полтави, Сум, Херсона, Острога та інших містах України, Росії; на телестудіях, у редакціях газет, фірмах, що спеціалізуються на виставковій діяльності тощо. Отже, академічна освіта відкриває для майбутніх музеезнавців чималі можливості!

З професійним святом, шановні колеги!

Редакційна колегія

НОВИНИ

ФЛЕШМОБ ПАТРІОТІВ ХДАК

21 травня студенти Харківської державної академії культури влаштували патріотичний флешмоб на підтримку єдиної країни. Акція пройшла на внутрішньому подвір'ї головного корпусу Альма матер. Чимало хто з присутніх мав із собою національну символіку – прапор, стрічки, вишиванки... Головний організатор – студентка факультету культурології Валерія Ключева. Саме їй належить ідея зібрати всіх однодумців і разом виконати гімн України. Спочатку, як зізнаються активісти, планували заспівати щось українське з «Океану Ельзи», але зійшлися на тому, що саме гімн України знає кожен патріот. Стверджуючи свою національну позицію, усі учасники заходу як представники майбутньої культурної еліти одноставно підтримували єдність нашої держави. Отже, патріотичний флешмоб показав, що студенти Академії культури горді жити в рідній Україні і готові захищати її.

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ДНІ У ХДАК

9 березня 2014 року виповнилося 200 років від дня народження Тараса Григоровича Шевченка (1814-1861) – символа свободи і любові до Батьківщини, символа України і генія людства.

Шевченко – це ціла культура і не тільки в нашому національному, українському, просторі, а й у світовому. Шевченко – це багатогранна обдарована особистість, він заявив про себе одночасно в різних видах мистецтв. Ми знаємо про нього здебільшого як про неперевершеного поета, поета-патріота, прозаїка, драматурга, але в Росії, наприклад, та й у Європі, він знаний передусім як геніальний художник, живописець, академік Петербурзької академії мистецтв, майстер техніки гравюри. До того ж Шевченко цікавився музичним мистецтвом: мав чудовий голос, любив і добре відчував музику, грав на фортепіано. І в своїй автобіографічній повісті «Музикант» він зізнався: «Якби не був поетом (та й художником), то, мабуть, неодмінно став би Великим Музикантом».

200 років від дня народження Великого Кобзаря урочисто відсвяткувала й Харківська державна академія куль-

тури. У рамках вшанування пам'яті відбулося чимало заходів, традиційних і нетрадиційних, але сповнених шаною й любов'ю до великого українця. Особливу увагу привернули літературно-мистецькі вечори «Живий Шевченко: Невигадані оповіді» та «Невмируще слово Великого Кобзаря», участь у яких традиційно брали студенти всіх факультетів і спеціальностей, як професіонали, так і аматори театрального та музичного мистецтв. Утім, незважаючи на певне

фахове розмежування, усіх присутніх єдиною ниткою – невіддільною, дружньо-енергетичною і творчою стихією, потрапивши до якої кожен одразу відчував себе комфортно і затишно.

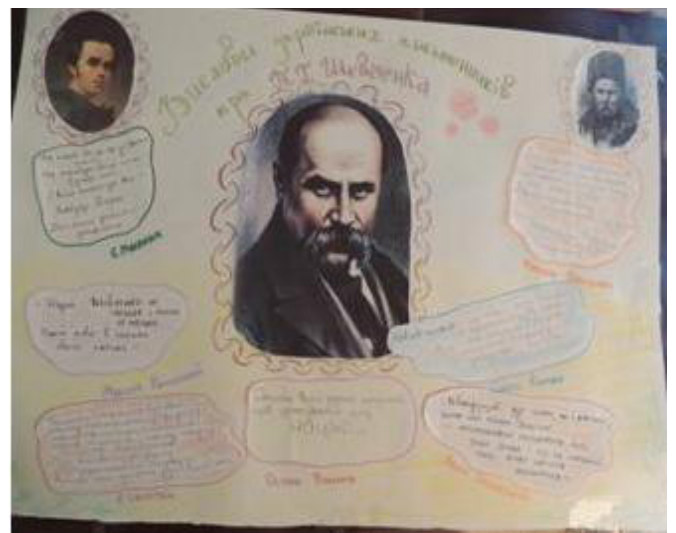
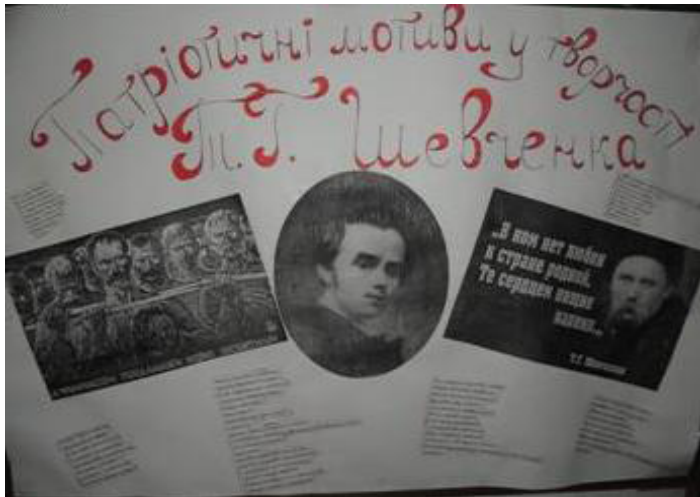
Святкове дійство порадувало глядачів розмаїттям номерів. Так, окрім яскравої театралізованої гри й декламації поетичних текстів, в святковій аудиторії лунали чаруючий український спів та неперевершена гра на музичних інструментах (фортепіано, баяні, бандурі, домрі, сопілці, гітарі...), звучали факти з біографії Кобзаря, тривало знайомство з Шевченком-художником... Так, усі учасники спробували наблизитися до глядача Шевченка не тільки як геніального поета, а й зробили акцент на інших його творчих здібностях, поговорили про нього як про живу людину, яка мала, як сильні, так і слабкі сторони. Тож 200-річний ювілей Кобзаря став одним із приводів ще раз звернутися до невичерпного доробку генія нашого народу, щоб актуалізувати найбільш значущі для нас ідеї його спадку.

І. А. Куриленко, викладач

ВИСТАВКА СТІННІВОК «ЧИ ЗНАЄМО МИ ШЕВЧЕНКА?»

З нагоди урочистого святкування в Харківській державній академії культури проводилися не тільки літературно-мистецькі вечори, а й різноманітні наукові читання, конференції та презентації, присвячені життю і творчості Тараса Шевченка. Зокрема до 1 квітня 2014 року в читальному залі бібліотеки експонувалася виставка стіннівок «Чи знаємо ми Шевченка?». До створення газет, які були виконані із залученням цікавих матеріалів щодо життя та творчості Великого Кобзаря, активно долучилися студенти всіх факультетів академії. Газети мали цікаві тематичні спрямування, а саме: «Дитячі роки Т. Шевченка», «Шевченко-художник», «Шевченко і жінки», «Образ жінки в творах Шевченка», «Патріотичні мотиви в творчості Шевченка», «Пам'ятники Тарасові Шевченку в Україні», «Вислови українських письменників про Т. Шевченка», «Шевченко очима його сучасників» тощо.

СВЯТО НАУКОВОЇ ДУМКИ – ЩОРІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

«У цілому конференція – це прояв гри інтелекту студентів, аспірантів, докторантів, бо наукова діяльність – це той фундамент, на якому формується фахівець як спеціаліст, як особа», – так щорічну всеукраїнську науково-теоретичну конференцію молодих учених характеризує ректор Харківської державної академії культури, доктор історичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії мистецтв України, заслужений діяч мистецтв України, дійсний член Міжнародної академії інформатизації при ООН Василь Миколайович Шейко.

24-25 квітня 2014 р. в Харківській державній академії культури відбулася XVI Всеукраїнська науково-теоретична конференція молодих учених «Культура та інформаційне суспільство ХХ ст.». Конференція відбулася під патронатом ректора ХДАК проф. В. М. Шейка спільно з Інститутом культурології Національної академії мистецтв України. Традиційно конференція організовується для молодих учених: кандидатів наук, аспірантів, магістрів, студентів зі всієї України. Цього року в ній взяли участь представники ВНЗ та інших соціокомунікативних інститутів з Києва, Луганська, Одеси, Львова, Сум, Краматорська, Миколаєва, Черкаса, Запоріжжя тощо. Усі гості могли ознайомитися з презентацією факультетів (книгами і навчально-методичними матеріалами викладачів ХДАК, стінгазетами, фотоколажами, мультимедійними візитівками тощо), організованою в перший день роботи конференції.

24 квітня 2014 р. згідно з регламентом відбулося пленарне засідання конференції, яке урочисто відкрив ректор академії проф. В. М. Шейко вступним словом «Наукова діяльність студентів як вагомий чинник формування фахівця нової генерації». Традиції та

характерні особливості цього річної конференції молодих учених окреслила проректор з наукової роботи, дійсний член Міжнародної академії інформатизації при ООН, доктор педагогічних наук, професор Н. М. Кушнарченко.

Загалом на пленарному засіданні були виголошені доповіді, присвячені широкому колу актуальних проблем з різних галузей знань: хореографічного, музичного, кіно- та телемистецтва, музеєзнавства, культурології тощо. Було заслухано десять доповідей: «Зародження каскадерського мистецтва в кінематографі» (Маслов-Лисичкін А. О., асп. КНУКіМ); «Новаторські трактування балету П. І. Чайковського «Лебедине озеро» (Бортник К. В., канд. мистецтвозн., ст. викл. ХДАК); «Звукообраз фортепиано в динаміке историко-культурных изменений» (Рябуха Н. О., канд. мистецтвозн., доц., докторант

ХДАК); «Философия красоты» в искусстве Японии» (Авдеенко М. В., асп. ХДАК); «ХОБО як соціокультурний феномен США ХХ – ХХІ ст.» (Омельченко Б. М., асп. ХДАК); «Особливості процесу соціалізації в інформаційному суспільстві» (Тадаєва А. В., асп. ХДАК); «Виникнення та поширення кошикарства на території Харківської губернії в другій половині ХІХ – на поч. ХХ ст.» (Коротка К. М., студ. ХДАК); «Сущность и задачи тайм-менеджмента» (Близнюк А. Г., студ. ХДАК); «Маска как психологический прием в технологии интервью» (Капітанова Ю. Є., студ. ХДАК); «Мария-Антуанетта – проблема раскрытия личности в музейной экспозиции» (Тюркеджи Н. С., студ. ХДАК).

Усі доповіді, виголошені на пленарному засіданні, супроводжувалися мультимедійними презентаціями, що містили документальні відеофрагменти, рідкісні фотографії, репродукції картин. Продемонстровані матеріали мали глибоке смислове та історичне значення, як то сезонні робітники у США 1930-х рр. («хобо» із доповіді Б. М. Омельченко); кошки, що вироблялися майстрами Харківської губернії (із теми К. М. Короткої); репродукції портретів Марії Антуанетти (із доповіді Н. С. Тюркеджи). Чи не найбільша увага була приділена мультимедійній презентації К. В. Бортника, що налічувала понад 10 відеофрагментів незвичних, подекуди шокуючих, новаторських хореографічних постановок балету «Лебедине озеро».

Особливим гостем пленарного засідання став режисер оригінально-трюкового жанру, каскадер, актор, заступник директора Ліги каскадерів України А. О. Маслов-Лисичкін. Не зважаючи на практичний характер своєї роботи,

дослідник продемонстрував глибокі теоретико-методологічні знання щодо еволюції зародження каскадерського мистецтва в кінематографі. У доповіді аспірант КНУКіМ торкнувся біографії та професійного становлення визначних каскадерів німого кіно: Чарлі Чапліна, Бастера Кітона, Гарольда Ллойда. Однією з властивостей мультимедійної презентації А. О. Маслова-Лисичкіна став логічний перехід від історії до сучасного розвитку каскадерського мистецтва. Молодий науковець продемонстрував самостійно змонтоване відео з уривками з власної фільмографії: «Девять житей Нестора Махно», «Тарас Бульба», «Богдан Хмельницький», «Возвращение Мухтара», «Мотыльки», «Страсти по Чапаеву» та ін. Після пленарного засідання учасники зацікавлено обговорювали доповіді, а також отримали довгоочікувані збірники – матеріали та програму конференції. Можливість відпочити та поділитися враженнями була надана у невимушеній атмосфері на каві-брейк.

Після пленарного засідання почали свою роботу засідання секцій. Цього року їх було чотирнадцять: «Культурологія та етнологія в сучасному інформаційному просторі»; «Теоретичні та практичні проблеми менеджменту соціокультурної діяльності»; «Музейна справа й охорона пам'яток історії та культури в контексті новітніх інформаційних технологій»; «Освітньо-виховна місія культури»; «Соціально-педагогічні технології»; «Історія світової літератури та мовознавства»; «Філософські та соціально-політичні виміри сучасного суспільства»; «Хорова культура: традиції та сучасність»; «Музичне мистецтво: теорія, історія, виконавська та педагогічна практика»; «Історія та сучасність хореографічного мистецтва: вітчизняний та світовий досвід»; «Проблеми розвитку театру, кіно і телебачення в інформаційному суспільстві»; «Книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство»; «Нові інформаційні технології в галузі культури, мистецтва та освіти»; «Сучасні стратегії розвитку менеджменту, адміністрування та туризму»; «Дослідження іноземних фахових джерел».

На секціях велася обговорення, точилися дискусії. Зацікавлені актуальними темами, яких торкалися доповідачі, студенти активно ставили питання, висловлювали власну точку зору. Особливо відзначилися секції, присвячені актуальним культурологічним проблемам та питанням розвитку телемистецтва. Приємною несподіванкою для секції з дослідження іноземних фахових джерел стала чисельність та надзвичайна активність її учасників (понад 20 доповідачів і понад 30 присутніх). Учасники вільно оперували як фаховими термінами, так і мовленнєвими конструкціями. Наступного дня голова секції канд. філос. наук, ст. викл. ХДАК Г. О. Коробка позитивно відзначила доповіді трьома європейськими мовами: англійською, німецькою, французькою та висловила надію

на подальшу співпрацю.

Перший день конференції підсумовував показ естрадного спектаклю театру «Академія», керівники - зав. кафедри режисури ХДАК, лауреат міжнародних театральних фестивалів і творчих премій, засл. діяч мистецтв України, канд. мистецтвозн., проф. С. І. Гордєєв та ст. викладач каф. режисури ХДАК, канд. мистецтвозн., лауреат міжнародних театральних фестивалів і творчих конкурсів, член НСТДУ В. О. Бугайова. Показ був чітко організований: привітна зустріч гостей, креативно прикрашена зала, підписані місця для запрошених. Естрадний спектакль театру відзначився надзвичайною динамікою та оптимізмом: дівчата та хлопці співали наживо, танцювали, виступали з пародіями на сучасних зірок шоу-бізнесу. Усе це супроводжувалося дивовижним світловим шоу, бурхливими оплесками та криками «Браво». Театр «Академія» міг би гідно представити наше місто на телевізійному проєкті «Україна має талант». Цей колектив подарував глядачам феєричне свято гумору та радості. Оргкомітет конференції висловлює подяку всім учасникам «Театру Академія» та бажає подальших успіхів.

Другий день конференції розпочався з майстер-класу видатного харківського фотографа, члена Спілок фотохудожників України та Росії, лауреата вітчизняних і зарубіжних фотовиставок, конкурсів фотографій та діапозитивів, лауреата муніципальної премії «Людина року-2004» м. Харкова, лауреата обласного конкурсу «Народне визнання-2008» (м. Харків) Володимира Анатолійовича Оглобліна. Фотохудожник розпочав свій майстер-клас «Мистецтво фотографії: портретний та репортажний жанри» зі стислого огляду фотоекспедицій. Усі вони відбувалися у важкодоступних та екстремальних зонах: Арктиці, Тянь-Шані, Приполярному Уралі, Карелії, Якутії, Туркменістані тощо. Фотограф показав фотоальбоми, над якими працював. Вважає фундаментальне видання «Лена. Життя великої ріки». Далі

В. А. Оглоблін продемонстрував власні світлинки – портрети людей, яких він зустрічав у своїх експедиціях. Скромні, позбавлені сучасних новітніх технологій: планшетів, ігрових приставок, автомобілів, - ці люди щиро і серйозно посміхаються нам з фотографій В. А. Оглобліна. Їх побут, звичаї, обряди надзвичайно цікаві як для молодого науковця, так і для широкого кола громадян. Фотограф виявив неабиякий інтерес до долі цих людей. Він розповів історію майже кожної людини, що постала перед його об'єктивом. Отже, фотограф може фахово працювати як з «холодною» природою далеких міст, так і з живими почуттями їх мешканців. Далі В. А. Оглоблін продемонстрував підбірку світлин, на яких зображені дивовижні ландшафти. Наприкінці фотохудожник подарував оргкомітету та гостям альбоми та листівки зі своїми фотографіями; з радістю роздав автографи. Загалом учасники майстер-класу змогли заочно ознайомитися з різними культурами, здійснити міжкультурну комунікацію з мешканцями далеких країв нашої планети.

Майстер-клас поступово «перетік» у заключне пленарне засідання, під час якого голови секцій звітували про особливості проведення цьогорічних засідань. Вони відзначили високий рівень активності учасників конференції, бурхливі дискусії та загальний оптимістичний настрій заходу. Окремо була підкреслена актуальність та широка тематика висвітлених на пленарному засіданні доповідей.

Після звітів учасникам та гостям конференції був запропонований фільм-звіт про роботу конференції. Уже протягом кількох років фільм-звіт привертає увагу учасників. Кожен бажає побачити себе та через багато років згадати свій складний, але такий бажаний науковий шлях. Над фільмом працювали співробітники факультету кіно-, телемистецтва А. Ус, А. Компанієць, а також Я. Єрмоленко та В. Берко. Заключне пленарне засідання завершилося нагородженням найактивніших учасників конференції почесними дипломами, які

вручила проректор з наукової роботи, доктор педагогічних наук, професор Н. М. Кушнарєнко.

Фінальною крапкою Всеукраїнської науково-теоретичної конференції молодих учених «Культура та інформаційне суспільство ХХІ ст.» став урочистий звітний концерт творчих колективів ХДАК. З великої сцени учасників та гостей вітали кращі творчі колективи Академії культури: фольклорні гурти «Фарби» та «Лад», камерний оркестр «Академус», ансамбль «Цим-Бан-До», театр народного танцю «Заповіт», ансамбль сучасного танцю «Естет», а також студенти та співробітники факультетів музичного мистецтва та хореографічного мистецтва з сольними номерами.

Володар Гран-Прі та неодноразовий лауреат всеукраїнських та міжнародних конкурсів – ансамбль «Цим-Бан-До» вперше презентував аудиторії чуттєву композицію «Слобожанська прохолодна», покликану примирити слов'янський народ. Відомий далеко за

межами України театр народного танцю «Заповіт» під керівництвом народного артиста України Б. Колногузенка, порадував публіку запальним народним танцем «Із-за гір - гори». Приємною несподіванкою став креативний номер «Соло для пишущей машинки» лауреата всеукраїнських конкурсів – камерного оркестру «Академус» під керівництвом С. Романенка. Поряд із виконанням класичних вокальних композицій пролунала й пісня з репертуару Лайли Мінеллі «Кабаре» у виконанні співробітника кафедри естрадного співу, лауреата міжнародних конкурсів – Кристини Скіби. Дякуємо за організацію концерту викладачу каф. режисури ХДАК, лауреату міжнародних театральних фестивалів і творчих конкурсів, члену НСТДУ М. В. Островській та концертмейстеру каф. духових і естрадних інструментів, канд. мистецтвозн. Я. М. Котенко.

Цього року було визначено двох кращих молодих науковців року. Ними стали В. С. Мірошніченко (канд. куль-

турології, викладач кафедри менеджменту соціокультурної діяльності) та Н. Є. Шолуха (канд. культурології, ст. викладач кафедри філософії і політології)

Висловлюється вдячність оргкомітету, раді молодих учених ХДАК, а також усім, хто взяв активну участь в організації та проведенні конференції. Наостанок, хочеться побажати:

Как много еще впереди откровенный,
Волненький, исканий, открытый – не
счесть!

Науке себя посвятить без сомнений
И вклад привнести – для каждого
честь!

**О. О. Косачова, голова ради молодих
учених,
канд. наук із соц. комунікацій, викл.
каф. телерепортерської майстер-
ності ХДАК**

Фотографії А. Компанійця.

КАЛЕЙДОСКОП СТУДЕНТСЬКИХ НАУКОВИХ ДИСКУРСІВ

ВІД РЕДАКЦІЇ: серед учасників цьогорічної конференції молодих учених було чимало студентів 4 курсу факультету культурології, які й діляться своїми враженнями від наукових дискурсів:

Аліна Тимофеєнко:

- На 4 курсі я все ж таки взяла участь у науковій конференції! Я боюся виступати на публіці, тому для мене це було не тільки можливістю поділитися результатами свого дослідження, а ще й спробувати подолати свій страх. Було цікаво спілкуватися на одному рівні зі старшими колегами, почути їхню думку щодо мого виступу, що, власне, і надихнуло мене далі про-

довжувати займатися такою актуальною культурологічною проблемою, як «Заховане покоління» (про молодь, яка відмовляється виходити на вулицю, щоб спілкуватися із суспільством).

Юлія Пуляєва:

- За 4 роки навчання в академії я вперше брала участь у такому заході. Найбільше мене зацікавила секція «Історія світової літератури та мовознавства», де я і виступала з доповіддю, що була присвячена проблемі феміністичного дискурсу модернізму в українській літературі. Усі мої роздуми з цього приводу базувалися на матеріалі творчості перших відверто феміністичних

письменниць – О. Кобилянської та Лесі Українки.

У роботі секції взяли участь студенти й аспіранти різних спеціальностей. Так, цікавою для мене була доповідь студентки 1 курсу факультету культурології Яни Кузнецової, яка розкрила морально-етичну концепцію твору Дж. Голсуорсі «Сага про Форсайтів». Не можу не відзначити доповідь здобувачки ХНПУ ім. Г. С. Сковороди Ольги Піскунової про містерію в новелі М.Хвильового. Вона розглянула цікаві, як на мене, аспекти з театрального мистецтва України, що в свою чергу, надихнуло мене на деякі зміни в моїй дипломній роботі.

Надія Яківна Фрідьєва - видатний український бібліотекознавець і педагог —

саме під такою назвою на факультеті бібліотекознавства та інформатики нещодавно пройшла наукова конференція з нагоди 120-річчя фундатора вищої бібліотечної освіти в Україні. Вшанувати пам'ять науковця і людини з великої літери зібралися викладачі і студенти нашої академії, а також чимало запрошених гостей, спеціалістів у галузі бібліотекознавства та документознавства. Було заслухано низку цікавих доповідей про Н. Я. Фрідьєву як віддану свої справі людину та показано яскраві презентації з унікальними фотографіями з архівів.

Так, з досьє науковця відомо, що у 1928 р. Наркомос УРСР рекомендував її як відомого на той час організатора і дослідника бібліотечної справи для викладання бібліотекознавства в Харківському інституті народної освіти (нині – ХДАК). Переїхавши з Києва до Харкова у 1928 р., Надія Яківна очолює в ХІНО факультет політосвіти, організує першу в Україні кафедру бібліотекознавства, якою керує з 1931 по 1934 рр., виконує обов'язки професора.

Досвід роботи на бібліотечних курсах у Томську, Уфі, Києві допоміг Н.Я.Фрідьєвій у розробці якісних навчальних планів підготовки бібліотечних спеціалістів, програм та методичних вказівок. У співавторстві з Д.А.Баликою Надія Яківна готує до друку підручник "Изучение читателей: (опыт методики)" (1928 р.), який стає настільною книгою не лише для студентів, але і для практиків бібліо-

течної сфери.

Н. Я. Фрідьєва брала активну участь майже у всіх союзних та республіканських нарадах та конференціях, що були присвячені питанням бібліотечної освіти, систематично виступала на сторінках фахової преси.

1935 р. Н. Я. Фрідьєва у зв'язку зі звинуваченнями в буржуазному націоналізмі змушена була залишити викладацьку роботу і перейти працювати в Центральну наукову бібліотеку Харківського університету.

Повернутися до викладацької діяльності Надія Яківна змогла лише після звільнення Харкова від фашистів. Під її керівництвом бібліотечний факультет у 1943 р. відновив свою роботу у складі Харківського педагогічного інституту ім. Г. С. Сковороди. Уже з 1944 р. на факультеті функціонує повноцінна кафедра бібліотекознавства.

Наукові розробки кафедри бібліотекознавства Харківського державного бібліотечного інституту в 50-60-х рр. різнобічні. Серед них: фундамен-

тальне дослідження діяльності публічних і народних бібліотек Н. Я. Фрідьєвої «Публичная, общественная и бесплатные народные библиотеки г.Харькова до 1917 г.» (1954 р.), її монографія, присвячена нашій землячці Х. Д. Алчевській, що півстоліття займалась просвітницькою діяльністю, вивчала інтереси читачів і відіграла значну роль у вирішенні питання про доступність класичної художньої літератури для масового читача, «Жизнь для просвещения народа: (о деятельности К. Д. Алчевской» (1963 р.). Основні теоретичні надбання з проблем бібліотекознавства висвітлені у статті Н. Я. Фрідьєвої "До питання про бібліотекознавство як науку" (1971 р.).

Усією науково-педагогічною, творчою діяльністю Надія Яківна залишила найкращі спогади про себе, з глибокою вдячністю її згадували учні, колеги, друзі – учасники конференції. Пригадувалося, наскільки вміло й майстерно вона стимулювала й спрямовувала наукові пошуки своїх учнів, як вражала глибиною й енциклопедичністю знань. Надія Яківна Фрідьєва – видатний вчений і педагог, знакова особистість, якою пишається Харківська державна академія культури.

Марина Шевченко,
студ. 2 к. ФБІ

Театралізована екскурсія-вистава в історико-археологічному музеї-заповіднику «Верхній Салтів» імені В. О. Бабенка

26 квітня 2014 року спільними зусиллями викладачів і студентів 3 та 4 курсів кафедри музеєзнавства та пам'яткознавства була проведена театралізована екскурсія-вистава для дітей з обмеженими фізичними можливостями у історико-археологічному музеї-заповіднику «Верхній Салтів» імені В. О. Бабенка. Свято розпочалося об 11 годині. Гостей вітали та запрошували до музею студенти Наталя Тюркеджи, Карина Коротка, Ігор Опришко та Ярослав Ліхолетов, які представляли жителів різних національностей, що мешкали на території Верхнього Салтова.

Після цього з вступним словом до всіх присутніх звернулись організатори свята – директор музею Любомир Письменюк, проректор ХДАК Микола Каністратенко та доцент кафедри музеєзнавства та пам'яткознавства Марія Тортіка, яка і була одним із ініціаторів цього заходу. У зв'язку із великою кількістю бажаючих потрапити до музею, було вирішено розділити гостей на дві групи: першій запропонували театралізовану екскурсію-виставу, а другій – екскурсію по стародавньому Хазарському городищу, яку провели Аксьонов В. С., Ряполов В. М та Тортіка О. О.

Для того, щоб дітям було цікавіше, та щоб вони краще зрозуміли, сутність тієї чи іншої історичної епохи, в кожному залі музею було показано невеличку сцену з життя тих, хто жив

у давнину на території Верхнього Салтова в різні часи. Все розпочалося з першого залу, де був представлений Хазарський період: два майстри-ковалі (Станіслав та Максим Сологуби) збирають речі, щоб сховатися від набігу половців, а в сусідній кімнаті збирається у схованку, побоюючись нападу половців, хазарська сім'я (Юлія Шевченко, Дар'я Кєпова та Серафіма Тортіка).

Далі відвідувачі перейшли до зали, присвяченої етнографії, де вони

побачили типову українську сім'ю (Вероніка Усань, Наталя Тюркеджи та Юрченко Олексій) та відвідали український ярмарок, подивилися на народні промисли, якими завжди славився Верхній Салтів (в ролі майстрів - Олена Олійник, Макс Гросу, Анна Коляка, Наталія Задеріхіна, Юлія Наконечна, Вознюк Владислав).

Остання сцена екскурсії-вистави була показана в залі, присвяченому Другій світовій війні. Вона була побудована на підставі історичних джерел, які повідомляють про запеклі бої біля Верхнього Салтова. (Серед учасників - Новікова Ганна, Макс Гросу, Юрченко Олексій та Максим Сологуб).

Після театралізованої вистави в музеї та екскурсії по городищу для дітей було проведено майстер-клас з

Увесь акторський склад разом із проректором академії Миколою Каністратенком.

виготовлення «ляльки-мотанки» та продемонстровано деякі прийоми самооборони і дзю-до. Після цього гостей свята пригостили запашним кулішем, який волонтери та викладачі кафедри музеєзнавства та пам'яткознавства зварили, поки відбувалися святкові дійства. На завершення зустрічі театр глухонімих показав сцени -пантоміми та талановиті студенти-музеєзнавці Наталія Задеріхіна і Ярослав Ліхолетов виконали декілька пісень.

Після цього всі задоволені та з багатьма емоціями у зв'язку з чудово проведеним днем поїхали до Харкова.

Сподіваємось, що подібні свята будуть відбуватися частіше: вони показують, що відвідування музею можна зробити цікавішим та приємнішим. Свято ще раз переконало, що наша історія, наше далеке минуле і сьогоднішня є цікавими для усіх відвідувачів.

**Автори: Олійник Олена,
Юрченко Олексій**

МОЯ ЛІТНЯ ПРАКТИКА (або «ПОДАРОВАНА КАЗКА»)

ВІД РЕДАКЦІЇ. Наближається червень... початок літа! Скільки подій відбувається у цьому місяці! Яким цікавим і насиченим він є у студентства – екзаменаційна сесія, підготовка до випускних екзаменів і випускного вечора, а ще – підготовка до довгоочікуваної літньої практики, яка традиційно залишає в серцях незабутні спогади... Так, наприклад, у душі студентів 4 курсу факультету культурології спеціальності «Музейна справа» і досі літо... літо 2013 року, яке подарувало їм незабутню зустріч із старовинним Херсонесом. Які ж саме спогади залишила по собі тогорічна музейно-екскурсійна практика?

Ясне сонечко, легкий вітерець, чаруючі хвилі Чорного моря, загадкові руїни величного давнього Херсонесу... У цьому прекрасному місці проходила наша найцікавіша музейно-екскурсійна практика, яка, безсумнівно, запам'ятається на все життя. Дякуючи їй, ми відчували себе справжніми археологами та мандрівниками. Вона подарувала нам багато незабутніх вражень, нові знайомства і чудових друзів.

Прокидаючись рано-вранці, після смачного сніданку, разом із керівниками ми бадьоро йшли на місце нашого розкопу – давній маєток заможного жителя Херсонесу. Там з запалом приймалися до роботи – працювали кірками, лопатами, віниками, ножами та іншим археологічним знаряддям, розкопуючи різні приміщення давнього будинку й знаходячи цінні знахідки – давньоримські монети та різноманітні унікальні речі. Небувалий фурор спричинила знахідка у льоху маєтку декількох закупорених амфор, у середині яких знаходилася риbachа труха. Захоплені своєю роботою, ми не звертали увагу на жарку погоду. Інколи, своїми питаннями та проханнями сфотографуватися, нас відволікали туристи. Після важкої праці так приємно було зануритися у теплі хвилі блакитного моря. Наставав час відпочинку.

Окрім розкопок, у нас проходили цікаві заняття в музеях, фондах і архіві заповідника. Разом із чудовими керівниками практики – Мартем'яновою Надією Сергіївною та Лиманом Сергієм Івановичем, ми відвідали різноманітні музеї Севастополя, місто Бахчисарай, Балаклаву, побували на мисі Фіолент та горі Чембалі, які за своєю красою можна порівняти тільки з раєм.

Проживаючи на території заповідника, нам дуже полюбився наш невели-

кий будиночок, часом наповнений спокоєм, а інколи незвичайною метушнею, розмовами і співами під гітару.

Незабутнім став святковий день посвяти в жителів Херсонесу. Цього дня ми зовні перетворилися у давніх греків. У прекрасній базиліці, після влаштованої нами недовгої вистави, керівники практики та експедиції урочисто посвятили нас в херсонеситів, подарувавши на згадку чудові медальйони. У цей момент кожного переповнювала буря радісних емоцій. Проте було й дещо сумно, адже всі розуміли, що практика дійшла кінця.

Важко описати словами, прекрасний захід сонця на узбережжі Херсонесу та його казкове зоряне небо. Дивлячись на нього, неможливо намитуватися його

красою, величністю і загадковістю. У цей момент розумієш наскільки дорогим за час практики стало для тебе це місце. Приємно усвідомлювати, що у велику справу по збереженню і вивченню давнього міста Херсонесу, цієї величної пам'ятки античної історії, ти вклав частинку себе і своєї праці.

Думаю, що ця практика назавжди залишиться у серці кожного із нас, тепер уже студентів 4-го курсу музейного відділення ХДАК. Дякуємо академії й нашим любим викладачам за подаровану казку.

*Карина Коротка,
студентка 4 курсу
спеціальності «Музейна справа»*

4 ЕС - ГРУПА ОСОБИСТОСТЕЙ

Кажуть, що студентські роки – найкращі й найвеселіші роки життя. Але більшість вважає, що цей вислів не стосується студентів заочного відділення. Хіба може бути весело та незабутньо, коли ти з'являєшся в навчальному закладі двічі на рік? Тут і не згадаєш імена своїх однокурсників! Та все це не про мій курс. Ще на вступних іспитах ми всі встигли познайомитись і здружитись.

На перший погляд ми такі несхожі: всі різного віку, з різних міст України, у кожного з нас (поза академією) є своє життя, свої інтереси. Утім я впевнена, що всі ми об'єднанні дружельністю, неординарним почуттям гумору та любов'ю до музики.

У цьому творі я хочу поділитися своїми враженнями про своїх однокурсників.

РОМА – наш староста, найстарший із нас і, мабуть, найвідповідальніший. Іноді жартома ми називаємо його «ходяча енциклопедія», тому що, напевно, не існує питання, на яке Рома не мав би відповіді. Наш

староста завжди перший знає розклад занять, коли наступна сесія і які контрольні треба зробити. Крім ерудованості, він також має абсолютний музичний слух і чудовий голос. Також Рома має свій рок-гурт, на концерті якого мені пощастило якось побувати.

АНЖЕЛА у своєму рідному місті Куп'янську обіймає посаду керівника вокального ансамблю. І цим

не можна не пишатися, адже вона знайомить дітей зі світом музики і ділиться з ними знаннями, які отримує в академії. Мені також пощастило займатися з Анжелою в одного викладача з вокалу, що дає мені змогу чути її чудовий контральний голос.

ВЛАДА ми ще зі вступних екзаменів назвали «вундеркіндом», тому що, окрім музичної освіти, він паралельно здобуває юридичну та економічну освіти. Крім того, що «наш

вундеркінд» співає, як Елвіс Преслі, так він ще й 8 років займався бальними танцями! Дивлячись на таких людей, як Влад, мені хочеться у своєму житті і встигати більше, і знати більше.

Коли на парах з'являється **ЛЬОША**, день без сміху не проходить: його почуття гумору та артистизм примушують нас посміхатися. Та попри свій веселий норов, Олексій встигає навчатися і на хорео-

графічному факультеті нашої академії, опановуючи бальні танці. Він

має серйозні плани на майбутнє, і я впевнена, що він, завдяки своїм талантам, досягне всього, чого бажає.

ЮЛЯ руйнує всі міфи про блондинок. Вона працює в Харківському Управлінні залізниць, а також має

велике бажання співати, і навчання в академії допомагає їй здійснити свою мрію.

Наша наймолодша однокурсниця **КАРИНА**, окрім співу, вивчає англійську мову в Академії внутрішніх військ. Вона завжди усміхнена, її посмішка та краса додають до нашого колективу яскравих нот.

Такі неординарні люди роблять студентське життя навіть на заочному відділенні веселим та незабутнім. Не дивлячись на те, що ми зустрічаємося двічі на рік, у нас склалися певні традиції: ми завжди

разом обідаємо, що дає змогу краще пізнати одне одного, а наприкінці сесії ми святкуємо успішне складання всіх заліків та екзаменів.

Після закінчення навчання в академії, кожний із нас піде своєю дорогою, та я впевнена, що ми все одно будемо підтримувати зв'язок одне з одним!

*Альбіна Тен, студентка 2 курсу
ф-ту музичного мистецтва, з/в*

ВЕСЕННЯЯ ПРАГА

В конце марта два танцевальных коллектива нашей академии – ансамбль современного танца «Эстет» и театр народного танца «Заповіт» – отправились на международный фестиваль в Прагу (Чехия). Я сама являюсь участником одного из этих коллективов. В рамках этого фестиваля участвовали коллективы из разных стран мира – Украины, России, Молдовы, Греции и т. д. Но с большой уверенностью могу сказать, что мы, студенты ХГАК, были одни из самых профессиональных, ярких и артистичных танцоров. Нас встретили улыбками и овациями, люди других национальностей подходили и просили сфотографироваться с нами. Так же мы познакомились с добрыми и отзывчивыми людьми из Турции, Испании, Италии и других стран, узнали их культуру, танцы и традиции.

Такие фестивали способствуют повышению уровня мастерства исполнения, позволяют следовать за постоянно меняющимися тенденциями танцевального искусства. Также общение с профессионалами мирового уровня позволяет больше и лучше понять, почувствовать суть той национальности, танец которой ты исполняешь.

Такие танцевальные фестивали – довольно частая практика. Мы благодарим нашего декана – Бориса Николаевича Колногузенко – за предоставленную возможность поучаствовать в фестивале такого уровня, увидеть мир, окунуться в культуру другой страны, познакомиться с интересными людьми другой национальности.

*Материал подготовила
Катерина Лазутина,
студентка 2 курса ф-та хорео-
графического искусства*

*«Бурсацький узвіз»,
газета для студентів
і співробітників ХДАК
Засновник – колектив
Харківської державної
академії культури
Газета зареєстрована в
Головному управлінні юстиції
у Харківській області.*

*Свідцтво:
ХК №1520-261 Р
від 12.05.2009 року
Адреса редакції: 61993,
м. Харків, Бурсацький узвіз, 4,
Тел.: 731-32-82; 771-04-30
Тираж – 200 примірників
Видавець – ХДАК*

*Керівник проекту:
А. О. Рижанова
Головний редактор:
І. А. Куриленко
Редакційна рада: О. М. Білик,
О. М. Сухорукова,
Р. Вороніна, Д. Ічетовкін
Комп'ютерна верстка та
дизайн Н. Ю. Васильєва*